

Posudek vedoucího práce

na bakalářskou práci Vojtěcha Franka

Fenomén písňové symfonie v tvorbě Nikolaje Mjaskovského

Vojtěch Frank hledal téma, ke kterému mohl využít svou druhou oborovou specializaci – ruštinu - a také zájem o analytické dovednosti daný skladatelským školením. Vybral si ruského skladatele Mjaskovského, jehož jméno figuruje v dějinách sovětské hudby v různých souvislostech, jehož hudbu však slyšíme poměrně málo. Původním cílem byly analýzy vybraných Mjaskovského symfonií. Téma bylo třeba zúžit, dílo Mjaskovského je obrovské, proto se autor práce zaměřil na jeden aspekt – písňovost. Z daného zaměření vyplynul pak poměrně zajímavý koncept práce – byly vybrány tři symfonie mající melodiku založenou na písničkách. Shodou okolností se jedná o reprezentativní díla tří hlavních období skladatelovy tvorby, což poskytuje jistý přehled o vývoji životního díla Mjaskovského. Analýzy pak nebyly samy sobě účelem, ale byly vedeny s cílem postihnout jistý aspekt tvorby – různé způsoby uplatnění písňové melodiky v symfoniích. Z toho vyplynula nutnost formulovat některé koncepty a pojmy a odtud i jejich vztah k dobovému kulturnímu a politickému kontextu v SSSR a jeho proměnám v dějinách. Výsledkem je nakonec nejen pohled na uměleckou osobnost Mjaskovského, ale na pozadí jeho osudů a díla se dozvídáme i mnoho zajímavých poznatků o dobové sovětské kultuře a kulturní politice, jakož i o její reflexi v různých obdobích v Rusku a v zahraničí. Práce je psaná s ohledem na čtivost v dobrém slova smyslu – pojmy jsou trefně definovány a vysvětlovány, takže ji může číst i mladší čtenář podrobně nezavěšený do kontextu doby a místa, aniž by se musel obložit příručkami. Analýzy jsou vedeny názorně a přehledně s použitím relevantních příkladů, takže k jejich základnímu pochopení stačí čtenáři mít k dispozici text práce. Autor důkladně zpracoval veškerou dostupnou literaturu o Mjaskovském, cituje z ní cíleně, polemizuje s názory a mnoho věcí svými zjištěními uvádí na pravou míru. Mám za to, že práce Jana Franka je příkladem moderního přístupu k psaní vědeckého textu – je vědecky seriózní a současně čtenářsky atraktivní. Její přínos vidím hlavně v tom, že zprostředkovává českému čtenáři na příkladu jednoho skladatele objektivní vhled do problematiky sovětské hudby, oblasti, kterou jsme v minulosti byli zvyklí vnímat skrz vrstvy ideologických nánosů. Autor zpracováním této práce prokázal vynikající schopnost kritického myšlení, jakož i ostatní vědecké kompetence úspěšného bakaláře. Navrhuji proto známku 1.